

førend Rigsdagen traadte sammen; men vil man ikke nu af reen Kjærlighed til Indkomstskatten opstille en Skat, som fuldkommen vil indtage Consumtionens Plads? vil der ikke, ligesom tidligere med Consumtionen, blive peget hen til Indkomstskatten som Noget, der vil gjøre al nærmere Forbindelse forhadet? Dette finder jeg særdeles betænkeligt.

Det forekommer mig endelig, at de, der komme efter os, jeg mener dem, der ville sidde her til 1ste October næste Aar — thi jeg antager ikke, at vi komme til at sidde her længere end til 1ste October (Munterhed) — virkelig ville have Anledning til at blive noget forundrede over, at vi saaledes have grebet ind i deres Virksomhed, at vi have voteret en Lov, uagtet den først træder i Virksomhed den 1ste Januar 1853; det vil vistnok forekomme dem, som om man meget godt kunde have overladt dem at tage Beslutning derom, og ogsaa jeg mener, at det ikke er et rigtigt Princip, saaledes at gaae hen og binde den efterfølgende lovgivende Magt (Stemmer: Kjøbenhavns Consumtion!). Der er stor Forskiel paa, om man selv skal møde Følgerne, eller om det er Andre, der skulle gjøre det, det maa de ærede Rigsdagsmænd lægge Mærke til. Jeg troer, at man maa have de her fremsatte Betænklichkeiten ved at gaae ind paa Loven i dens nuværende Skikkelse. Jeg maa tilstaae, at jeg netop fordi jeg ønsker, at man skal have let ved at indføre den, kunde have ønsket, at man havde forbedret denne Lov ad en anden Vej; jeg troer, at man skulde have indført en Communal-Indkomstskat, og ved denne banet Veien for en Statsindkomstskat. Jeg troer ikke, at hvad der er ytret om en Communalindkomstskat er blevet forstaaet (Nei!); thi, hvis det var Tilfældet, kunde ikke de Indvendinger være fremkomne, som ere fremkomne. Jeg mener, at Beskæftningen i vore Kjøbstæder er mangeartet og ordnet paa en skøn Maade, at man skulde være gaaet ind paa en Reform af den, saa at man istedetfor Næringskatten og Skatten paa Formue og Leilighed havde indført en Communalindkomstskat, det vil sige en Indkomstskat, der bruges ene og alene til at dække de kommunale Udgifter. Man skulde ikke have overladt dette til Kommunen selv; der skulde

være givet en Lov, hvorved man havde ordnet en saadan Communalindkomstskat; derved vilde Indkomstskatten træde i Virksomhed indenfor et snevrere Omraade, og derved vilde det være kommet til at blive alle dem, der skulde sætte i Skat, magtpaaliggende at gaae frem paa den rette Maade, hvorved man vilde have forskaffet sig en Erfaring, som vilde være særdeles gavnlig ved Indførelsen af en Statsindkomstskat. Jeg troer tillige, at hine Forhold i og for sig trænge til en saadan Ordning, og at der i og for sig gaaer megen Ubillighed i Svang i Communerne. Jeg forstaaer ikke, hvorledes man vil kunne forsvare Kjøbenhavns Beskatning, hvor der er en meget stor Mængde Personer, der ikke bidrage Noget paa samme Maade som de Næringsdrivende. (En Stemme: Jo, ved Bygningsafgiften). Jeg giver dem Ret i, at de bidrage ved deres Leie til alle de Skatter, der lignedes paa Grunden, men de Næringsdrivende have som en aparte Skat, Næringskatten, medens der er en Mængde, der ligesaavel vilde kunne bidrage som disse, og omtrent paa samme Maade. Et Lovforslag til en Communalindkomstskat vilde altsaa have været ønskeligt, og jeg troer, at man derved vilde have sikret sig et heldigt og paalideligt Grundlag for en Statsindkomstskat. Det forekommer mig saaledes, at vi vel, efter som Regeringen har forelagt Loven — og jeg anerkjender i Forbigaaende, at der i mange Enkeltheder er taget ikke lidet Hensyn til Udvalgets Forslag, — maae lade den gaae videre; men jeg for mit Vedkommende kan ikke komme til andet Resultat end det, jeg kom til ifjor, at det Gnefte, man kan vedtage, er Maskineriet, saafremt man iøvrigt maatte finde det rigtigt; om der skal være en Skat eller ikke, er derimod Noget, som vi maae lade staae hen. Naar vi her og i det andet Thing vedtage Maskineriet, og Hans Majestæt Kongen sanctionerer hvad der vedtages, da have vi Noget, som vi kunne bruge, saa behøve vore Efterfølgere paa den næste Rigsdag, hvis Monarchiet til den Tid kommer i Orden og det virkelig skulde vise sig nødvendigt, at indføre en saadan Skat, blot at udgive en Plakat eller en lille Lov og deri fastsætte, at der